

Türkmen yüreği

KARA VAHAP

Kan Kerkük Türkmen'in can cesedinde
Kökü mukaddes bir şah damardır
Meydanda kahraman kılıç adında
Kurşunlar karından doğan kaderdir

Bu meyli davaya burdan başladık
Toprağı hamurken öptük okşadık
Terimiz silmeden dürtüst çalıştık
Kanımız islamdan bir tek kaderdir

İnsanlık açılır Türkmen yüreği
Değeri bir emr'i ilahi gibi
Doğum anından bulduk ekmeği
Türkmen'in tarihi dolu zaferdir

Türkmen canlanır şimşektir sesi
Kahraman haykırır durmaz nefesi
Mitifistik ardi uzar ihsası
Her yeke eğilmez emrine vardır

Buluttan hep yağın yağmur Türkündür
Bayrağın içeren kan öpen candır
Güneşi su eden doğru vicandır
Boyledir Türkmenler hepsi bir erdir

Türkmenler beklemey yaratır fırsat
Hasretin içinden koparır umut
Yakında tarihe budur hakikat
iyilikte Türkmen'in tek adı vardır

Bu varlık Türkmede bir şans değildir
Koalisyondan borç bir ses değildir
Batıdan doğudan nefes değildir
Türkmen bayrağın öpen askerdir

Tekrim olar

Edip Asker

Her zaman vefadar olan halk içinde tekrim olar
Ruhuna bin merhamet bu meclisten takdim olar
Merdliğin şanesi erde vefadarlıdır yakın et
Mertliğe mahrum kalan kim halk içinde leim olar
şerre baş koşma cahanda tüm halk merdin
Yam kabinde yarılız şü , gelse imdadın kim olar
Refahiyyette her kimse söyler varsa akıl benim
Tav odur şiddette insan aklın yiğip hakim olar
Aklıle iman insanda gül ile güldene benzer
Feylesof olsa imansız akibet aklı kem olar
Coklar var ben benim deyüp alemleri şere defeder
Hakiket savaşta belki bir çapkınlık perkem olar
Tahtı tabuttan şun görer aklıle insan düşünse
Akılsız bir ane bulsa ahvasına teslim olar
Gel ey dost ne halka diz çok ne halka dizin sana çoktur
İnsanın kadru kimetin bu mizanla takyim olar
Görme kuvvette bedenim , fanidir ölüm gelince
Sürmeye dönen sümmükler , yer altında remim olar
Cenabi haktan anırım alınca çöker İzrail
Elinde gelen ecelin ne tahir ne takdim olar
Düşme hataya ey (Edip) her zaman Allah kerimdir
Söyleme dahi mehşerde belki Allah kerim olar .

Horyatlar

Adnan Ahmet Tuzlu

Yarayam oyulmaram
Deriyem soyulmaram
Bir yerden on parçayam
Tabuta koyulmaram

Yaram uymaz yaraydan
Çarasızdı çaraydan
Ölüm Allah emridi
İndi oldu paraydan

Biz amannan
Uzağı biz amannan
Demir polat değilem
Savaşım bu zamannan
İtabım bendeyedi
İşim yok bu zamannan
İzrail ruhum alsın
Kurtulum bu zamannan

Doktor bağlar yarımı
Mevlam bulsun çarımı
Rakip gözü kör olsun
Bozdu yardım arımı
Rakip kefine sardı
Beşikteki balamı

Karanlığa yok diyen Görem

Remzi Çavuş

Zamanın yüz karası
En ağır yıllarıydı
Mevsimlerin kışydı
Bir yıldız aktı
Asmanın sebetinden
Yaşama beyaz mendil salladı
Yollandı ölüm yolunu

Yorgun bir şairiydi
Yükü sözler dolusu duygular
Duygular dolusu sözler idi
Bir güneş idi
Gölgesi
Günümüze uzanırdı
Yok dedi
Yok dedi karanlığa
Adını - Görem koydu

Yorgun bir şair idi
Millet . Millet dedi
Cehalete yok dedi
Her derde karşın
Emeli dudaklarında
Emeli ytreğinde
Şmev bir şarkı idi
Açın bu şehrin kitabını
Açın şiirin ilk sayfasını
Onun şiiriyle
Söylenir bu şehrin adı

Anlamak için
Yaşamak gerekirdi
Anlatmak için de
Bir Görem gerekirdi ... Bize
Onun sevgisinden
Bize düşen sevgiye..
Bin merhaba

Kıydılar Babama

Uryan Veli Demirci

Vurdular babamı bozdular çağın
Zalimler tuttular yurdum kucağın
Gam yeme gel Annem gerçi körpeyim
Men ollam yandıran babam ocağın

Kestiler babamı men kaldım yetim
Çalışmam durmam hasla yetim
Namerde baş eğmem ezilse etim
Men ollam yandıran babam ocağın

Kıydılar babama gayret kavardı
Sanmayın düşmana babam yalvardı
Düşkütlerin ganili kalbin avardı
Men ollam yandıran babam ocağın

Vurdular babamı haram yemezdi
Başı da gitseydi yalan demezdi
Zavalı Annemin bağrı gam ezdi
Men ollam yandıran babam ocağın

Kestiler babamı yokıydı damı
Gezdirdiler başın kerbela şamı
Yerse koy yesin gayret adamı
Men ollam yandıran babam ocağın

Söylediler babam severdi dilin
Düşmedi peşine hiç bir sefilin
Gam yeme sen annem , Allah kefilin
Men ollam yandıran babam ocağın

Hizmetkar olmadı babam beğiydi
Soyun değişmedi , süttün pekiydi
Başı yükseklere koç erkeğiydi
Men ollam yandıran babam ocağın

Memleket kaldırı ölendim naş'ım
Yadlara gel uyma benim kardeşim
Meydanlar okuram küçükse yaşım
Men ollam yandıran babam ocağın

Kıyanlar kıydılar babam kazandı
Kurbanam men ona kabrin kazandı
(Uryan)'in kalemi ahdim yazandı
Men ollam yandıran babam ocağın

((Ali)) söyler sözüm tut yahşi dinle bende şanıam = hakim ve şair .
8- neden el sinede kulluk keyn kısıraye feğfure ?!
Niçin azuğ dilenmek söylemek rahm eyle hakanım ?!
9- eğer yardım gerekse git o civanmerde yahşın yad
Tutuptur eteğinden dertli dost der hanı demanım ?
* * * * *

Bu anlamda Arap şairi ((abu temmam)) şöyle bir beyt şair demmiştir:

ولم أرى نفعاً عند من ليس ضاراً

Velem era nefan inde men leyse zairen

ولم أرى ضرراً عند من ليس ينفع

Velem era zerren inde men leyse yenfeuu

Arapçanın özet anlamı şu :

Zararsız görmedim nefi' i ola halka

Nefi' isiz görmedimde halka zararlı

Arapçanın daha açık anlamı şu koşugundaki gibidir :

Bir milletiz bize diyerler Türkmen

Dostumuzla dostuz düşmanla düşman

Yazı ve çevride geçen sözcükler :

1- dırrı gıltan : yuvallak inci demektir ... Nevarki eski deyimlere göre : sedef karındaki inciyeye nisan yağmuru deniz dibinde vursaymış o inci tüm incilerden daha kıymetli olmuştur işte şair sözcüklerini

Nisan yağmuru vuran incilere benzetmiştir

2- invan : adres ... 3- Nehul : Humma dalı ..Arapçadır

4- taht : saltanat tahtı ..Arapçadır 5- hezer kıl : sakın

6- pasvan : növbetçi ... 7- key kıra : fars sultanları ...

7- feğfur : çin sultanları ...

8- Hakan :Türk sultanlarının sıfatıdır .

9- civanmerd: kötülüğü eylekle karşılayan baba yiğit . bu kelimenin aslı Farsçadır . Türkmede

yahuz cömet olarak kullanılmaktadır .

10 - han : - Türkmede (nerede) anlamında bir soru edatıdır ...

((Ham o yel beşikler ***** hanı mavilöplükler))

Sayın komediniz ((Ömer Mahmud)un dayı kevser döndemesinde olduğu gibi

Temiz dava

Ali Yurdakul

Hiç sordunuz şanıam tarihim nerden ?
Hakla geldim beraber bir seferden
Fethetmişim kaleleri zaferden
Bence bu tarihin ağ şane geldim

Duvarlar çeşitli adlarla dolu
Yüreğimizin artık feryadla dolu
Kerkük'ün her yanı gör yadla dolu
Zan ettim yanlış bir mekane geldim

Bize verildise savaşım izin
Mertliğ bizim olur namertliğ sizin
Türkmenler önünde kırılır dizin
Elimde şemşürüm bak kana geldim

Bir yaşarmı Aslandan Tilki?
Hiç bırakmayız bu koca mülkü
Emanettir bize veriller ülkü
Damla damla akıp Ummane geldim

şu dünyanın gör ekilmiş kapısı
Mülk olmazmış yokmuş bir tapısı
Mermer sandım kerpicimmiş yapısı
Rabbim rahmetinle gufrane geldim

Bu toprak şehidine selam olsun
Mezarları nurla rahmetle dolsun
Kılavuzla gerek yok bir düz yolsun
Bu yol için mende melhane geldim

Korkutmaz bigler meni
Kıprığı tiğler meni
Ölümünde şakkam var
Günde kızığlar meni

Casim Faraç

BİR HORYAT

öğümüzde bir kış var
Elmizde bir zor iş var
Bir kuyuya düşmüşüğ
Ne yol var ne çıkış var
Ne yol var ne çıkış var
Ne yol var ne çıkış var
Ne ölü var ne leş var

Ahmet İsmet

KALMADI

ADNAN ASSAF

Dost dostu beğenmez laflar konuşur
Arkadaşın kırar görse soruşur
Yad'la pervez eder yad'la oştur
Bu yüzden bizlere hümet kalmadı

Ağlayan gözlerin yaşım silmezler
Bir dertli olanın derdin bilmezler
Yetimin yüzüne bakıp gülmezler
Bu yüzden bizlerde mirvet kalmadı

Çizgidir çizilmiş yoksa bizdendir
Sanmayın ki sözüm girgin közdendir
Yürüttüğüm bu yol eski izdendir
Ne yazık bu söze iflet kalmadı

Toplanak bir çara bulağ yaraya
Biz nifak salımyağ asla araya
Alındı satıldık ucuz paraya
Bu yüzden bizlerde kıymet kalmadı

Ev hırsızlarına bulunmaz çara
Güllerden büyüdüm tuş oldum har'a
El kaldırdım ya Reb rahmet bu hala
Yad aldı yurdumu servet kalmadı

ANMA

Necat Mehmet Tuzlu

Anım bekleyen müjdeye bilmek
Derken buluşmaya yarında omur
Öğünme kalita günlerse doğru
Yeniden arada özgürlük olur

Hatıralarda nedir gençliğe sorma
Görüş aydınlık başladığı yüzden
Tapmada geçmeye yadsuna duymaz
Ağırda danışma özen iletin

Davranma öne sanmaya görüşler
Uygulayan adımda bakma özge
Durumuna geçen yeten varlık
Gösterme de anan kavrama özge

Doğrulama ilkin gençlik te olsa
Doğal oyandığınna yolu tapan
Banşa getimeli izler yarın
durum tanıyan çevrede yakından